

ΟΙ ΜΠΕΝΗ ΖΟΥΓΚ—ΖΟΥΓΚ.

Α'.

Αἱ Ἀθῆναι φιλοξενοῦσι παράδοξον φυλὴν ἀνθρώπων. Τοὺς λέγουσι ἀνθρῶτους, διὰ νὰ μὴν τοὺς εἰποῦμεν ἄγγελούς η τέρατα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πρῶτον η τὸ δεύτερον. "Οταν κάμνουν τὰς διπλὰς η τριπλὰς τούμπας εἰς τὸν ἀεραβοτάτην μένουν μετέωροι ἐπὶ δευτερόλεπτα" μεταξύ δύο τότε ἡκουούσθη δὲ ἔντος διάλογος:

— Πατέσι δὲ ἀνθρωπος;
Καὶ δὲ ἄλλος ἀπελπιστικῶς:

— Πατέσι.

Μόνον δὲ γατδάρος δὲν μπορεῖ νὰ πετάξῃ καθὼς καὶ διστριώτος, δὲ Στούπης καὶ δὲ Κουμουνδούρος.

Εἶναι Ἀφρικανὸν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ Εὐρωπαῖον. Μολονότι οὐδεμίαν εἰδομεν Ζουγκ—Ζουγκίναν, οὐχὶ ἡσσον πιστεύομεν εἰς διασταυρώσεις, μελαψῶν δηλαδὴ μὲ Εὐρωπαίους, καὶ ἐντεῦθεν ἔγηγοῦμεν τὴν μετεξύ τῶν πρώτων ὑπαρξίν καὶ λευκῶν, ἦτοι κρεολῶν, διότι οὐδεὶς νομίζομεν δὲ μὴ ἔχων εἰς τὰς φλέβας του αἷμα καὶ ἡλιον ἀφρικανικόν.

Εἶναι περισσότεροι, δχι διλιγότεροι ἀπὸ τοὺς τριάντα, ἀλλὰ ἔχουν τὴν ἴδιατην νὰ φαίνωνται τριακόσιοι. Παρεπήσατε δὲ διατάξατε τὸν σχηματίζουν τὰ καλλιτεχνικὰ ἔκεινα ἀνθρωποσυμπλέγματα, τὰ δποῖα ἔζηλεύσαμεν περισσότερον ἀπὸ τὰ ἀνάγλυφα τῶν μετωπῶν τοῦ Παρθενῶνος, τὸν γυρὸν τὸν δποῖον κάμνουν μετά τὴν διάλυσιν ἐνδὸς συμπλέγματος; "Β! τότε εἰς ἡμᾶς ἐφαίνοντο ἀναρίθμητοι καὶ παρεβάλλομεν ἐκεῖνον τὸν γύρον εἰς χάρος ἐκ τοῦ δποίου ἔγια τῶν συμπλέγμάτων.

Δὲν εἶναι εὔμορφοι, δὲν εἶναι ἀσχημοι, εἶναι χαριτωμέ-

νοιοι εύρισκω χάριν θάλλουσαν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν γεννάδαν Τσουγκτζούγκαρον, τὸν ἀγριώτερον δλων. Τὸ πρόσωπόν του ἵνεστραμμένον τρίγωνον ἀποτίνει τὸν ἀνδρικότητα ὅτε ἥδυνατο νὰ δανείσῃ ἀρρένισμὸν εἰς ἔκατον θηλυδρίας τῶν Ἀθηνῶν. Ο σχοινοβάτης ἐπὶ τοῦ σύρματος εἶναι τὸ μελαψώτερον ἐπὶ τῆς γῆς δ', καὶ δημος εἶναι ὠραῖος, κανονικωτάτη ρυσιογνωμία, μὲ θεοὺς δρθλημούς τοὺς δόποιους ἀν ἥμιν γυνὴ εὐχαρίστως θὲ ἡτπαζόμενη. Ἀλλὰ τὰ μικρά, τὰ χαριτωμένα ἔκεινα μικρά, ἰδιαὶ τὸ μικρότερον δλων, ἐφιλοδόξουν νὰ τὰ ἔχω δλα εἰς τὴν τοστὴν μου ώς τὰ γλυκύτερα κουφέτα καὶ μ' αὐτὰ νὰ διασκεδάζω. Νὰ σᾶς εἰπῶ, ζηθελα νὰ ἔχουν οἱ ἀνθρωποι αὐτοὶ καὶ τὰ κορίτσια των μαζών. "Η ἔχουν τὴν τέχνην νὰ κάμνουν ἀρρένα μόνον η εἶνε δλοιοι Οθέλλοι εἰς τὴν ζηλοτυπίαν.

"Η τέχνη φύσις των εἶναι κατὶ ἀπερίγραπτον. Βεβαίως εἶναι ζώσαι ἀναιρέσεις τῆς ἀνθρωπολογίας. "Η δὲν ἔχουν διστά η τὰ διστά των εἶναι ἐλαστικά. Πῶς τὰ ἀνω γίνονται κατώ καὶ πῶς τὰ κάτω γίνονται ἀνω, σεῖς Ζουγκ—Ζουγκίδια εἴπατε, διατάξατε τὴν δισφύν σας ἀντικαθίστατε τοὺς πόδας διὰ τῶν χειρῶν καὶ διὰ τῶν ποδῶν δικην περιδεράσιον σφίγγετε τὸν τρυφερὸν λαιμόν σας, ὡς ἀξιπόλυτοι Μούσαι τῶν Μουσῶν. Καὶ τί εἴκων τότε ἀποτελεῖται! Τὰ μικρά ἔκεινα ἀνθρωπάρια παύουσι φαινόμενα τοιοῦτα, μεταβάλλονται δὲ εἰς αγυπτιακὰ ἀγάλματα καὶ μὰ τὸ ναι εἶναι ἡδονικὸν νὰ βιέπῃ τις τοὺς πόδας ἔκεινους δίκην παγίδων η μανδάλων περισφίγγοντα τὸν τένοντα τῶν μικρῶν. "Βτὶ ἐνδὸς ἀνεστραμμένου γουδούν δπερ — — — εἴται επὶ μωσαϊκῆς πυραμίδος γίνεται ελιγμὸς δλοκλήρου Ζουγκ—Ζουγκικοῦ σώματος, θαμβῶν τοὺς θωμάνους καὶ ποιῶν τοὺς ποιοῦντας γελάν. Διότι εἶναι εύδαιμονέσταται ὑπάρχεις αὐτοὶ οἱ κυβιστητῆρες, εἰς τὸ παρατολμώτερον γύμνασμα μειδιῶντες ώς Ολύμπιοι.

ἄλλην. Ἐάν, τέλος, ἐρωτήσῃς μέθυσον, θὰ σοὶ ἀποκριθῇς διὰ δὲ ἀνθρωπος εἶναι ζῶον πρωρισμένον νὰ πλέη ἐν τῷ οἴνῳ καὶ νὰ λούνται μὲ οἰνόπνευμα. "Ηκουσαχ μέθυσον νὰ λέγῃ διὰ οὐδεὶς ἄλλος συχνότερον αὐτοῦ κοινωνεῖ.

Μεγάλη ἴδεια, ἀποκύπρια τοῦ οἴνου.

"Ο ἀνθρωπος εἶναι ἀληθῶς περίεργον ζῶον, τὸ μόνον δπερ ζῆ διὰ νὰ πάσχῃ, νὰ γελᾷ, νὰ κλαίῃ καὶ νὰ λησμονῇ. Εἴδον ἀνθρωπον ἀπολέσαντα τὴν σύζυγόν του καὶ παραφρονήσαντα ἐπὶ τεσσαράκοντα δλας ἡμέρας· τὴν τεσσαρακοστὴν τετάρτην δημος ἐνυμφεύστε ἄλλην. Εἴδον χήραν, ἦτις ἐπὶ ἔξι μῆνας δὲν ἔζηρχετο τοῦ δωματίου της, ἵνα μὴ ἔξελθοῦσα ἀμαρτήσῃ. Εἴδον ἐρῶσαν γυναικα νὰ πίνῃ δῖον διὰ νὰ ἀποθάνῃ, οὐχὶ δημως μετά χολῆς μεμιγμένον, διότι . . .

Εἴδον νέον πίνοντα οἰνόπνευμα διὰ νὰ λησμονῇ νέαν πρός οὐ πώποτε δὲν ἔξερράσθη τὸν ἐρωτά του. Εἴδον ἀνθρωπον μὲ δξ δρθλημοὺς νὰ ὠθῇ τυφλὸν, διότι δὲν τὸν εἶδεν. Εἴδον γέροντα νὰ παραφρονῇ διὰ νέαν, θυγατέρα πανούργου καὶ αἰσχρᾶς γυναικός, ἦτις ἐτελεύτα τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἓν ἐτελεύτα ἐν τῇ μήτρᾳ αὐτῆς τὸ προϊόν τῆς συλλήψεως. Εἴδον ληστὴν, αἰματοβαρεῖς ἔχοντα τὰς χειρας, νὰ νηστεύῃ πρὸς χάριν τοῦ Χριστοῦ δη ἐπτάκις τοῦ λεπτοῦ ἔβλασφήμηει, καὶ μαίαν φονεύσασαν περισσότερα ἔμβρια τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς της μεταβαίνουσαν δημος χλευάση τὸν πηγευματικόν.

Τί εἶναι, λοιπὸν, δὲ ἀνθρωπος δ βαδίζων μὲ τοὺς ἀστέρας, δ προστάζων τοὺς κεραυνούς; Τί εἶναι δ ἀνθρωπος δ οὐδὲν ιερὸν καὶ δησιον ἔχων, δ μὴ γνωρίζων νὰ μετρῇ η ἔως τὰ πέντε, δ οὐδὲν πιστεύων καὶ οὐδὲν προσδοκῶν; «Τί θὰ ερθίσῃς, ἀκούω φωνὴν τινὰ νὰ μοι λέγῃ, ἀν μάθῃς τὸ εἰναι δ ἀνθρωπος! »Εάν σοὶ εἴπω δτὶ εἶναι μέγα τι καὶ σημαντικὸν, θὲ γελάσῃς, διότι θὲ μοι δεῖξῃς τὸν τάφον. "Βάγοι τὸν ταπεινώσω, τοῦτο πάλιν δὲν οὲ εὐχαριστεῖ. Μάθε λοιπὸν, ἔγωστα ἀνθρωπε, δτὶ εἶναι τὸ τελειότερον τῶν ἐπὶ γῆς ζῶων, πλασθεῖς διὰ νὰ φορῇ ὑποδήματα μικρότερα τῶν ποδῶν σου καὶ χειρίδας μικροτέρας τῶν χειρῶν σου, διὰ νὰ σφίγγῃς τὴν μέσην σου, δημος μὴ δύνησαι καλῶς νὰ ἀναπνεύσῃς, ζῶον, τέλος, δπερ ζῆ διὰ τοὺς ἄλλους καὶ οὐχὶ διὺ ἔστιτόν. Καὶ ὅντας ἔάν τις ἔξετάσῃ τὸν ἀνθρωπὸν θέλει πεισθῆ δτὶ η φωνὴ αὐτὴ ἔχει δίκαιον. "Τηράχεις γελοιωδέστερον ζῶον τοῦ ἀνθρώπου; Διοικεῖ δλοκλήρον κόσμον καὶ ἀδυνατεῖ νὰ διοικήσῃ μίαν γυναικα. "Ανακαλύπτει νέους πλανήτας καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν πλανῶντα τὴν σύζυγόν του.

Διαρρυθμίζει τὰ οἰκονομικὰ κράτους καὶ ἀδυνατεῖ νὰ διαρρυθμίσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς οἰκίας του. "Ανακαλύπτει τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος καὶ ἀποθυήσκει ἀναγενώσκων τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Αγίου Ιωάννου.

Τὰ πάντα ἔξετάζει. Σὺ μόνον λησμονεῖ νὰ ἔξετάσῃ, τὸν ἀν-